

въ сръчни ръце, затова и изигра съ успѣхъ своята народо-свѣстителна роля.

Трудолюбивата и скѣпосна българка отъ Котелъ, Жеравна, Сливенъ, Калоферъ, Карлово, Сопотъ, Коприщица, Панагюрище, Самоковъ, Етрополе, Тетевенъ, Троянъ, Габрово, Тръвна, Дръново, Елена и пр. прилежно тъчеше аби, шаеци, а караабджиитѣ скъпо ги продаваха на турцитѣ за облѣкло на войска и народъ. Тогавашната балканджийка съ хурката и стѣна и съ народната пѣсень закърми, отхрани и възпита най-свиднитѣ български народни синове: Софроний, Бозвелията, Раковски, Селимински, Чинтуловъ, Добри Желѣзковъ, Фабрикаджи, Хаджията, Ботевъ, Левски, Вазовъ, Каравеловъ, Бенковски, Фотиневъ, Априловъ, Славейковъ, уста Колю Фичето, Макариополски и пр. пр.

Установиха се едномесечни панаири за продажба на аби, шаеци и добитѣкъ въ Сливенъ, Узунджово, Ески-Джумая, Добричъ и пр. Постоянниятъ „Аба-пазаръ“ въ Сливенъ съ „Свети Димитрова ханъ“ и борсата имъ — близкото черковно кафене, всѣкидневно посещавани отъ анадолски купувачи — лазове, зебеци, и др., носѣха „крини злато“ за населението.

Войската обаче, освенъ отъ облѣкло, се нуждаеше и отъ храна. Явиха се тогава предприемчивитѣ ни богаташи — ошурджии и бегликчии, които закупваха въ каазитѣ (околитѣ) десетѣка (ошуръ) на храни и беглика на добитѣка, — начело на видни, почетни българи, каквито бѣха хаджи Славчо отъ В.Търново, хаджи Станю отъ Дръново, Жечкоолу отъ Сливенъ и много други, като бегликчията хаджи Минчо отъ Търново, за убийството на когото и до днесъ се пѣе пѣсень изъ българскитѣ земи. Въ Коприщица и Панагюрище се подвизаваха джелепи, които съ добитѣкъ, съ месото на овни и овци, съ сирене и кашкавалъ хранѣха войска и цариградско население. Съвременници разправятъ: когато коприщенскитѣ или панагюрски джелепи — Чалѣковци и Дѣдовци — презъ време на турския рамазанъ сж вкарвали въ Цариградъ стадата си отъ овни, и вечеръ викалата на великолепитѣ цариградски джамии сж бивали освѣтени, тѣ избирали стадо отъ едри рогати овни, като на голѣмитѣ имъ рога сж запалвали въсѣчни свѣщи. И турскиятъ султанъ, наблюдавайки вечеръ великолепната ненагледна босфорска панорама, съ наргиле въ рѣжка, отъ прозореца на палата си, като ги е зървалъ по окол-